

der, hvor man har haft en god udvikling, og der, hvor man har fået nogle gode ideer og har fået skruet de rigtige tilbud sammen, kan det blive kanaliseret rundt til hele landet, så man netop får det optimale tilbud i forhold til, hvad borgeren har brug for.

Der har selvfølgelig været et grundigt arbejde, der har været drøftelser med bl.a. amterne om, hvad der er på området i dag, hvad der er etableret rundtomkring. Det er den vurdering, der ligger bag, at det er den måde, VISO kan komme til at fungere fint på og yde den bistand, der er brug for.

Hvad angår diskussionen om, hvorvidt der så skulle være adgang til udredning i VISO for borgeren eller ej, er det afgørende for regeringen, at vi nu netop når frem til, at der er én myndighed på området, og det er kommunen.

Det er kommunen, der har det fulde ansvar. Man kan ikke skubbe ansvaret fra sig, man kan ikke sige: Nej, det henhører under nogle andre. Derfor skal udredningen gå gennem kommunen, så vi holder kommunen fast på det ansvar. Men borgeren får så mulighed for selv at indhente viden og kan på den måde også være meget mere aktiv i samarbejdet med kommunen om, hvad der er den rigtige løsning for borgeren.

Så er der hele ankesystemet med de gældende muligheder, dem bliver der ikke ændret på. Vi fastholder muligheden for at gøre brug af det nuværende ankesystem, men udvider det til, at man også vil kunne rette henvendelse til Det Sociale Nævn, hvis man undervejs bliver utilfreds med, at kommunen ikke har inddraget VISO. Det er altså en udvidelse af klagemulighederne for netop at sætte fokus på, hvorvidt der i den konkrete situation er et behov for, at kommunen skal inddrage VISO for at kunne lave en ordentlig udredning. Så jeg mener i allerhøjeste grad, at der er taget fat om retssikkerheden, ikke blot ved fastholdelsen af det gældende ankesystem, men også med muligheden for at kunne gøre indsigelser over for det, hvis VISO ikke bliver inddraget i udredningen.

Når man så hører fru Anne Bastrup tale om risikoen for, at en række specialinstitutioner nu lukker, kommer man til at tænke på debatten i forbindelse med lovforslaget om grundtaksmodellen, hvor SF jo talte med endda meget store bogstaver imod hele grundtaksfinansieringen og endda talte om den sociale massegravs stemme og om, hvor katastrofal den daværende beslutning var. Det kunne egentlig forlede en til at

tro, at SF så ville være voldsomt begejstret for, at grundtaksmodellen nu bliver overflødiggjort, fordi vi nu samler ansvaret ét sted, får én myndighed og dermed får et meget bedre system til at fastholde myndigheden på det ansvar, den har over for sine borgere.

Jeg mener, at det bliver nemmere at holde kommunen fast på sit ansvar, fordi vi både giver kommunen langt flere redskaber at gøre brug af, bl.a. med VISO og tilbudsportalen m.m., og det bliver også meget mere synligt, om kommunen lever op til sit ansvar. Behovet forsvinder jo ikke for en specialinstitution, fordi man eventuelt flytter driften fra at være regional til at blive kommunal, og det er jo hele udgangspunktet: Det er det behov, borgeren har for at få hjælp.

Så har der været spørgsmålet om det faglige niveau, og om, hvordan man sikrer udviklingen i de forskellige tilbud. Der mener jeg, at det er vigtigt netop at have fokus på den udvikling, og ikke mindst VISO vil i sig selv kunne bidrage til en faglig udvikling, fordi man får nem adgang til at høre om, hvad man gør andre steder, hvad man har draget af erfaringer, og hvad man har lært andre steder. Det kunne man tage med ind i udviklingen af sit lokale tilbud.

Men jeg vil jo også gerne synliggøre, hvad det så er, en takst skal gå til: Hvad er der af forskellige udgifter til administration, til andre initiativer, og herunder også til udvikling? Så vil det meget klart fremgå, hvordan man disponerer, og hvad det er, man betaler for i et tilbud. Det synes jeg skal gælde, uanset hvem det er, der driver det pågældende tilbud.

Kl. 12.40

Akutpladser er også en diskussion, som flere har været omkring. Der synes jeg, det er vigtigt at understrege, at man allerede i dag skal kunne håndtere situationer, hvor der opstår et akut behov. Men i forhold til de gældende regler vil der nu ske den ændring, at der kommer meget mere struktur på området, fordi kommuner og amter skal lave rammeaftaler og løbende skal diskutere og forholde sig til, hvad det er, de har brug for af pladser af forskellig art på de forskellige institutioner. Nu bliver der etableret et formelt samarbejde om, hvad behovet er, og det er klart, at det deri skal indgå, hvad behovet for at have akutpladser er.

Akkurat ligesom det vil indgå i dag, er det naturligvis vigtigt, at det i aftalerne med de forskellige institutioner fremover også er et spørgsmål, der bliver taget stilling til, så der f.eks. bliver betalt for en del af den kontrakt, man indgår,